

In memoriam Ruth Soonets

30.06.1941–06.06.2024

*Igatsus vaid igavene,
Igijääv vaid läige vetepinnal,
Igijääv vaid ohe inimrinnas*

Lahkus meie armas sõber ja kolleeg, lastearst, Tartu Laste Tugikeskuse üks loojaid ja esimene juhataja dr Ruth Soonets.

Oma kirka elu jooksul suutis Ruth korda saata väga palju. Leidnud oma kutsumuse lastearstina, sai temast tulihingeline võitleja laste meditsiinilise abi parandamise ja koduvisiitide jätkamise eest, et saada täpsemat pilti laste tegelikust olukorrast perekonnas ning vajaduse korral, eriti väärkohtlemise juhtudel kiiremini sekkuda.

Ruth Soonets alustas õpinguid arstiteaduskonnas 1958. aastal. Pärast ülikooli lõpetamist 1964. aastal töötas ta jaoskonna pediatrina ja sünnitusmaja pediatrina. Ajavahemikul 1981–1995 oli Ruth TÜ lastekliiniku polikliiniku juhataja. Esimesena Eestis võeti Ruthi eestvedamisel 1990. aastal Tartu lastekliiniku polikliinikusse tööle psühholoogid. Seniajani olid Eestis töötanud ainult haiglates mõned kliinilised psühholoogid, tegeldes üksnes haigla patsientide ja valdavalt diagnostikaga. Nüüd hakati psühholoogilist abi osutama ka väljaspool haiglat, pakkudes tuge lastega seotud igapäevaste muredega toimetulekul, samuti osutades abi lastele ja noortele endile.

Ruthist sai laste väärkohtlemise teema aktiivne teadvustaja Eesti ühiskonnale juba 1993. aastal, kui

ta viis koos Dagmar Kutsariga läbi uuringu laste väärkohtlemisest Eestis. Uuringutulemustest lähtudes algatas ta idee rajada spetsiaalset keskus, mis tegeleks väärkoheldud ja hooletussejätud laste ja nende lähedaste nõustamisega. Tartu Laste Tugikeskus sai ametlikult loodud 1995. aastal. See oli nii Eestis kui ka endistes Ida-Euroopa maades esimene omataoline keskus, kus tegeldi väärkoheldud lastega. Keskusest sai lisaks igapäevatoele uute teadmiste jagaja ka teistele lastega töötavatele spetsialistidele Eestis.

1993. aastal valiti Ruth Soonets UNICEF Eesti presidendiks. Ruth algatas inimsõbraliku haigla liikumise,

organiseeris spetsialistidele koolitusi rinnapiimaga toitmise propageerimiseks Eestis. 2008.–2009. aastal töötas ta Eesti-Rootsi Vaimse Tervise ja Suitsidoloogia Instituudis. 1996. aastast oli Ruth ISPCANi (International Society for Prevention of Child Abuse and Neglect) liige, vastutades Ida-Euroopa maade spetsialistide koolituse eest. Ta tegi aastatepikkust koostööd fondiga World Childhood Foundation. Samuti on ta raamatute „Laste väärkohtlemine“ (I, II osa), „Ohvriabi“, „Eesti laste tervis“ kaasautor. Ruth Soonets on Eesti Punase Risti IV klassi teenetemärgi kavaler.

Lisaks kõigile oma tööalastele võimetele, oskustele ja saavutustele oli Ruth inimesena nakatavalt optimistlik, särav, kaasahaarav, julge, sõnakas, usaldusväärne, toreda huumorisoonega ja õigluse eest seisja. Kordumatu seltskonnahing, kellega oli tore koos laulda, nalja visata, kogu südamest laginal naerda, lihtsalt koos olla, unistada, rääkida sügavatest ja tõsistest probleemidest.

Ruth on koos oma majandusküberneetikust abikaasaga üles kasvatanud kaks toredat last – poja ja tütre – ning ta oli uhkusega kolme lapselapse vanaema ja kahe laselapselapse vanavanaema.

Täname kogu südamest, armas Ruth, et meiega koos olid, ja oleme kindlad, et ka oma taevastel radadel särad Sa edasi heleda tähena.

Tartu Laste Tugikeskus